

Sygn. akt I C 264/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2019 r. w Piszczu

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko U. Z.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Powództwo oddala.

II. Zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. na rzecz pozwanej U. Z. kwotę 1 817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 264/19

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2019 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wytoczył powództwo przeciwko U. Z. o zapłatę kwoty 5 862,61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 25 czerwca 2018 roku pozwana zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w O. (wierzyciel pierwotny) umowę pożyczki numer (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Ponieważ pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 13 grudnia 2018 roku całe zadłużenie stało się wymagalne. W dniu 27 czerwca 2018 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Powód zawiadomił pozwaną o nabyciu przedmiotowej wierzytelności i wezwał ją do zapłaty, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się:

- 2 835,56 zł – niespłacony kapitał udzielonej pożyczki,

- 92,34 zł – odsetki umowne naliczone od niespłaconych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy,
- 164,48 zł – odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych, naliczone od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz naliczone od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu,
- 2 770,23 zł – prowizja za udzielenie pożyczki oraz prowizja operacyjna, naliczona zgodnie z warunkami umowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 marca 2019 roku, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana U. Z. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowczo zakwestionowała roszczenie powoda tak co do zasady, jak i wysokości. Podniosła zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, zarzut niespełnienia świadczenia przez wierzyciela pierwotnego (zaprzeczyła, że kiedykolwiek otrzymała umówioną kwotę pożyczki), zarzut nieskutecznego zawarcia umowy pożyczki, zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia, zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki. Pozwana podniosła, że nigdy nie otrzymała wezwania do zapłaty, zawiadomienia o braku spłaty zadłużenia, ani wypowiedzenia umowy pożyczki. Nadto pozwana podniosła, że kwoty prowizji oraz opłaty operacyjnej stanowią opłaty nienależne powodowi oraz zakwestionowała ich wysokość.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 czerwca 2018 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w O., a U. Z. zawarta została umowa pożyczki ratalnej o numerze (...), na podstawie której U. Z. przyznana została kwota 8 629,13 złotych, w tym: kwota pożyczki w wysokości 2 900 złotych, prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 725 złotych, prowizja operacyjna w wysokości 2 175 złotych oraz odsetki umowne.

U. Z. zobowiązała się spłacić powyższą kwotę w 30 miesięcznych ratach.

(dowód: umowa pożyczki k. 15-19)

Sąd zważył, co następuje:

Zasadą postępowania cywilnego jest kontrydiktoryjność tego postępowania, która wyraża się w tym, że proces cywilny toczy się w formie sporu dwóch przeciwstawnych stron przed niezawisłym i bezstronnym sądem, a strony przedstawiają swoje twierdzenia i zarzuty o faktach mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie w związku z żądaniem i podstawą faktyczną oznaczoną w pozwie przez powoda, a na potwierdzenie faktów przedstawiają dowody. Oznacza to również, iż rzeczą Sądu nie jest wyręczenie strony powodowej w poszukiwaniu podstawy faktycznej i prawnej jej żądania, a rola Sądu w postępowaniu kontrydiktoryjnym sprowadza się wyłącznie do oceny zasadności twierdzeń stron, przy uwzględnieniu określonego przez powoda przedmiotu sprawy i przedstawionych przez niego dowodów.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Z powołanego przepisu wynika jedna z naczelnych zasad procesu sądowego polegająca na tym, że dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego przed sądem prawa. Ciężar udowodnienia okoliczności przytoczonych przez powoda w uzasadnieniu treści pozwu spoczywał więc na powodzie. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nierealizowanie przez stronę wspomnianego „obowiązku” naraża ją na niekorzystne skutki procesowe swoich działań, w postaci przegrania procesu sądowego. Podkreślić bowiem należy, iż nie jest dowodem samo twierdzenie, że pozwana winna spełnić na rzecz powoda określone świadczenie pieniężne. Ponadto zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia

twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zamierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, których wykazanie obciąża strony procesu, stosownie do treści art. 232 k.p.c.

Legitymacja procesowa oznacza uprawnienie do występowania w procesie w charakterze powoda (legitymacja czynna) lub pozwanego (legitymacja bierna). Rozróżnia się przy tym legitymację materialną - wynikającą z posiadania prawa podmiotowego lub interesu prawnego podlegającego ochronie na drodze sądowej oraz legitymację formalną - oznaczającą uprawnienie do wytoczenia powództwa i popierania go w celu ochrony praw podmiotowych własnych bądź cudzych.

Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że w dniu 25 czerwca 2018 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w O., a pozwaną U. Z. zawarta została umowa pożyczki ratalnej o numerze (...). Pozwana nie kwestionowała, że na załączonej do akt sprawy umowie pożyczki o numerze (...) (k. 15-19) widnieje jej podpis.

Jednakże w aktach sprawy brak jest dowodów potwierdzających, iż powód jest następcą prawnym wierzyciela pierwotnego. Do zamknięcia rozprawy powód nie przedłożył ani umowy cesji wierzytelności zawartej przez niego z wierzycielem pierwotnym wraz z wykazem zbytych wierzytelności, w ramach której doszło do zbycia wierzytelności przysługującej względem pozwanej z tytułu umowy pożyczki ratalnej o numerze (...), ani też dowodu doręczenia pozwanej zawiadomienia o zmianie wierzyciela.

Za dowód istnienia wierzytelności objętej pozwem nie można uznać adresowanego do pozwanej zawiadomienia wierzyciela pierwotnego o cesji wierzytelności. Zawiadomienie o cesji wierzytelności nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności objętych cesją, ale wskazuje na fakt sporządzenia pisma i złożenia w nim określonego oświadczenia przez osobę je podpisującą.

Wobec zatem niewykazania istnienia po stronie powoda legitymacji czynnej, powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.